

בית משפט השלום בהרצליה
בעניין:

ת.א 79401-12-24

גינט ביטון ת.ז. 077233914

מרמי שמחה הולצברג 6, בת ים טל: 052-3423146
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג מ.ר. 62254 ואח'
רחוב אבא הלל 7 רמת גן

החלטה	טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983 דוא"ל: office@freiberg-law.com	ו' אדר תשפ"ו, 23/02/2026 תיק 79401-12-24 שופט עידו רוזין
-------	---	--

אחר שהבאתי בחשבון את הנתונים המוצעים, לאחר עריכת פירוט המרכיבים השונים לזיכוי או לניכוי, ולאחר שקלול כללי, בהתחשב בשאלת האחריות / רשלנות תורמת מוצעת הצעת פשרה כדלקמן:

1. עיריית בת ים מ.ר. 500262001
מרמי נורדאו 17 ת.ד. 10 בת ים 59575
טלפון: 03-5558555 פקס: 035556436

מסכום זה יש להפחית סך של 7,000 ש"ח (שליש) בגין עמימות בשאלת האחריות/רשלנות תורמת.

לפיכך מוצע שהתביעה תסולק בסכום של 14,000 ₪ בתוספת שכ"ט עו"ד והאגרה ששולמה.

office@law.dahans.com

ביחס לחלוקת הנזק מוצע כדלקמן:

נתבעת 1 – 50%.

נתבעת 2 – 50%

2. מי בת-ים תאגיד מים וביוב בע"מ ח.פ. 514288208
נעמי שמר 7, בת ים, טל: 035552111

התובעת תודיע עמדתה בתוך 15 ימים.

הנתבעות יודיעו עמדתן בתוך 30 ימים ממועד קבלת עמדת התובעת.

במידה והנתבעים חלוקים בשאלת האחריות יתייחסו הצדדים לאפשרות של קבוע הנזק מול התובע ובירור בשאלת האחריות בנפרד.

יודגש, כי בכל מקרה תינתן עמדת כל הצדדים לפשרה, גם אם אחד הצדדים לא מסכים להצעה.

ככל שהתיק לא יסתיים בפשרה, בית המשפט ייתן החלטה בדבר הגשת תיקי מוצגים, התיק ייקבע להוכחות והעדים יעידו בחקירות ראשיות ונגדיות בע"פ ללא תצהירים בכתב.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מהצעת הפשרה ותרשום תזכורת פנימית בעוד 50 ימים.

1. הנתבעת תטען כי דין התביעה כנגדה להדחות.

2. מבלי לגרוע מהאמור, הנתבעת תטען כי פעלה כפי שעירייה סבירה וזהירה הייתה פועלת
במסגרת העניין הנתבעת פועלת לטיפול ברחובות העיר לרבות תחזוקת הדרכים
הציבוריות ומדרכות העיר. כמו כן הנתבעת מפעילה מוקד שירות לאזרח הפועל 24 שעות
ביממה, 7 ימים בשבוע. במוקד זה מתקבלים דיווחים של אזרחים לגבי מפגעים והעירייה
דואגת לטפל בכל התלונות במהרה. הנתבעת אף מבצעת סיורים יזומים לאיתור מפגעים.

3. לא ניתן להטיל על הנתבעת אחריות לכל סדק, בליטה וזוטי מפגעים שבמדרכות אשר
בתחום שיפוטה, וכבר נפסק בע"א (מחוזי י-ם) 4344/97 ג'ני כהן נ' עיריית רמת גן (ניתן
ביום 21.1.98) כי:

"רחובות ומדרכות עיר אינם 'משטח סטרילי' ואין להתייחס אליהם כאל מקום שאין בו
סדקים, בליטות וגלים' של שיפועים כאלו או אחרים. עובדה זו איננה רק מציאות
המוכרת לכולנו, אלא שזוהי מציאות הכרחית הנובעת מכך שכפי שהועד בבית משפט

קמא, מדובר במאות קילומטרים של דרכים ומדרכות שנעשה בהם שימוש על-ידי עשרות אלפי אנשים, זאת בנוסף לעגלות, משאות, כלי רכב וכל כיוצא באלו. 'מצרך המוני' כזה נועד להקל על מעבר אנשים, סחורות וכלי רכב ממקום למקום, ולא להיות מודל גיאומטרי שיש בו יושר מתמטי של פני מפלס. 'גלים' שונים במפלסי דרכים אלו, כמו מרצפות הבולטות קמעא פה ושם ברחובות או מדרכות מרוצפות (כפי שהיה המקרה בעניין קא עסקינן) הם פועל יוצא של עצם השימוש ההמוני בדרכים שמדובר בהם, בצרוף לאירועי טבע, של הבדלי טמפרטורות, של לחות, גשם, יובש וכל כיוצא בזה. כל אלו הם מהמפורסמות שאינן צריכות ראייה. אין חולק שעירייה חייבת לטפל במפגעי בטיחות שיש בדרכים הנמצאות בטיפולה ואחזקתה, ואולם לא כל סטיה "מיושר מתמטי" של מפלסי דרכים הוא מפגע. ציבור המשתמשים ער ויודע ש"יושר" כזה אינו קיים ואינו יכול להיות קיים במציאות, והוא נדרש למינימום ההכרחי של זהירות, לבל יינזק מ"אי-יושר" של מה בכך."

4. בפסק הדין ע"א 4344/97 (גיני כהן) הנ"ל נדחתה התביעה לאחר שבית המשפט קבע כממצא כי גובה הבליטות היה כ- 2.5 ס"מ מעל פני המדרכה.

5. בפסק הדין ע"א (מחוזי מרכז) 1391-08-07 (כרמלה כפיר) נדחתה התביעה מהטעם שגרסת ובעת שם לא הוכחה ומהטעם שגם אילו התקבלה גרסתה שנתקלה בבליטה של 1.5 ס"מ, אין בבליטה כזו כדי להטיל חבות על הנתבעת. ערעור התובעת נדחה.

6. בת.א. (י-ם) 11742/06 דורית בר חי נ' עיריית מעלה אדומים (ניתן ביום 10.1.2010) נדחתה תביעתה של תובעת שטענה כי נפלה כתוצאה מפער גבהים של כשני סנטימטרים בין שורות אבני הריצוף המשתלבות במדרכה. בית המשפט קבע כי לא הוכחה גרסת התובעת לתאונה אך הוסיף וקבע כי:

"מעבר לנדרש אציין כי אף לו עלה בידי התובעת להוכיח כי מעדה דווקא באותה נקודה ספציפית בה קיים פער של שני סנטימטרים בין גובה שורות אבני הריצוף, הרי שנראה כי לנוכח אמות המידה שנקבעו בפסיקתו המנחה של בית המשפט המחוזי (ראו ת.א. (י-ם) 869/91 קליינמן נ' עיריית תל-אביב - יפו; ע"א (י-ם) 4344/97 כהן נ' עיריית רמת-גן, מיום 21.1.1998; ע"א 1391 - 08 - 07 (מרכז) כפיר נ' המועצה המקומית גני תקווה, מיום 30.12.2007) היה מקום לקבוע שהימצאותו של פער גבהים מעין זה אינה מקימה אחריות על העיריה. כפי שהובהר בפסיקה, מדרכה אינה משטח סטרילי, ומכל מקום - על הרשות המקומית לא מוטל לשלוח "צבא של אנשי פיקוח מצוידים בכלי מדידה לבחון בקפידה כל מדרכה ומדרכה וכל אריח ואריח", וזאת בשונה ממצב בו נפער בור במדרכה (עניין כפיר, בפסקה 47 לפסק-הדין). גם מטעם זה היה מקום לדחות את התביעה."

ראה לעניין זה: [תא \(חי\) 24433-07-17 פלוני נ' עיריית חיפה](#) [פורסם בנבו]:

"... לא כל הפרש גובה מזערי יכול להיות מסווג משפטית כמכשול או מפגע, גם כאשר נתקל בו אדם בפועל, ונופל. וגם במישור ישר כפלס ניתן לפול בחוסר שימת לב או תנועה לא טובה. סיווג זירה כמכשול הנה קביעת עובדתית-משפטית שלובה, שאינה מנותקת גם משיקולי מדיניות משפטית המשמשים בעולות הרשלנות. לא תמצא רשות מקומית המסוגלת במבחן התוצאה, או צריכה במבחן הזהירות הסבירה, לדאוג למפלסי כבישים ומדרכות ישרים כפלס, ברצף לא מופרע בכל תחום שיפוטה.

קביעת סטנדרט חמור כזה, לו היה בכלל באפשר, היה כרוך בעלויות ניכרות שהיו נגרעות מקופת הציבור וממששות לצרכיו (מאידך, ברור שמה שכן עולה כדי מכשול - חבה הרשות המקומית באיתורו וסילוקו בפרק זמן סביר, גם כשכרוך הדבר בעלות. שיקולי תקציב לא ישמשו לה אז מגן מפני אי קיום חובותיה. זאת הן במסגרת חובת הזהירות

המושגית והקונקרטית בה היא חבה מכוח עוולת הרשלנות כרשות מקומית ומחזיקה במקרקעין, והן בגדר חובותיה לפי סעי' 235 לפי פקודת העיריות). לסיכום כללי של הדין ראה למשל פסק דיני בת.א (חי') 16005-05-09 נשר נ' עיריית קרית מוצקין [פורסם בנבו] (פס' 8-9).

עיון בצילום של אותו סדק באספלט מעלה כי מדובר בסדק שרוחבו בהערכה מקורבת נע באופן משתנה בין 1 עד 3 ס"מ, אך פער הגבהים שהוא מייצר ביחס למדרכה בה הוא נטוע (אף כשצולם בתקריב יחסי) כמעט ולא קיים. זהו סדק שטחי ממנ אותם הפרשי גובה מזעריים שלא ניתן לסווגם כמכשול, ואף נמוך מהפרשי גובה של ס"מ עד שניים וחצי ס"מ לגביהם נדחו תביעות לא אחת. ועיין למשל ע"א (מחוזי י-ם) 4344/97 כהן נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] ע"א 1391-08-07 (מחוזי מרכז) כפיר נ' מועצה מקומית גני תקוה [פורסם בנבו] (פס' 40 ואילך, ו' 47 בפרט); ת.א (שלום ת"א) 43788-06 פריץ נ' עיריית הרצליה [פורסם בנבו]; ת.א. (שלום ימ') 11742/06 בר נ' עיריית מעלה אדומים [פורסם בנבו].

7. מבלי לגרוע מהאמור, הנתבעת תטען כי התאונה המוכחשת לכשעצמה ארעה עקב רשלנותה הבלעדית ו/או המכרעת ו/או התורמת עד כדי 100% של התובעת שבאה לידי ביטוי במעשים ו/או מחדלים הבאים:

- א. הלכה מבלי לשים לב לדרך בה היא הולכת ו/או;
- ב. הלכה בחוסר זהירות ו/או;
- ג. הלכה בפזיזות ובקלות ראש ו/או;
- ד. ראתה את המפגע הנטען והמוכחש ובכל זאת הלכה לעברו ועליו ו/או;
- ה. הכירה את האזור ובכל זאת הלכה בחוסר זהירות תוך התעלמות מהדרך ו/או;
- ו. לא התאימה את הליכתה לתנאי הדרך ו/או;
- ז. הלכה לכיוון המפגע הנטען כאשר כל הדרך היתה פתוחה בפניה ו/או;
- ח. הלכה כפי שהולך רגיל סביר וזהיר לא היה הולך בנסיבות העניין ו/או;
- ט. פעל באופן כללי ברשלנות ובחוסר זהירות

8. מעבר לאמור ומבלי לגרוע מהאמור, הרי שמדובר באזור מסביב לשוחת ביוב באחריות הנתבעת 2. על הנתבעת 2 לוודא כי גם סביבת השוחה הינה במצב תקין. לאור האמור וככל שתוטל אחריות יש להטילה באופן מלא על הנתבעת 2

9. לעניין הנזק, הנתבעת מצטרפת לחישוב הנזק מטעם הנתבעת 2.

ערן ניסים, עו"ד

ב"כ הנתבעת 1